

SKLEP KOMISIJE (EU) 2016/2042**z dne 1. septembra 2016****o shemi pomoči SA.38418 – 2014/C (prej 2014/N), ki jo namerava Nemčija izvajati za financiranje filmske produkcije in distribucije***(notificirano pod dokumentarno številko C(2016) 5551)***(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2),

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a),

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z zgoraj navedenima določbama ⁽¹⁾, in ob upoštevanju pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Nemčija je z dopisom z dne 4. marca 2014 priglasila Komisiji spremembo sheme pomoči za podporo filmski produkciji in distribuciji (Filmförderungsgesetz („FFG“)). Komisiji je predložila nadaljnje informacije v dopisih z dne 17. aprila in 16. julija 2014.
- (2) Komisija je z dopisom z dne 17. oktobra 2014 obvestila Nemčijo, da je v zvezi z ukrepom sklenila sprožiti postopek iz člena 108(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- (3) Sklep Komisije o začetku postopka (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka) je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽²⁾. Komisija je vse zainteresirane strani pozvala, naj predložijo svoje pripombe.
- (4) Nemčija je pripombe glede sklepa o sprožitvi postopka poslala z dopisom z dne 11. decembra 2014.
- (5) Komisija je prejela pripombe zainteresiranih strani. Posredovala jih je Nemčiji, ki je dobila priložnost za odziv; njene pripombe je Komisija prejela v dopisu z dne 5. marca 2015.

2. PODROBEN OPIS UKREPA**2.1 Naslov, program**

- (6) Pravna podlaga sheme je sedma različica zakona o ukrepih za spodbujanje nemškega filma (FFG in der Fassung des Siebten Änderungsgesetzes), ki podrobneje opredeljuje pogoje za avdiovizualno podporo nemškega filmskega sklada (Filmförderanstalt („FFA“)). Komisija jo je odobrila do 31. decembra 2016 s sklepom v zadevi SA.36753 z dne 3. decembra 2013. Predvidena priglašena sprememba sheme zadeva financiranje in davek na storitve ponudnikov videoposnetkov na zahtevo brez podjetja ali agencije v Nemčiji.
- (7) Obstoječa zvezna shema za financiranje filmske produkcije, distribucije in predvajanje se financira iz posebnega davka („Sonderabgabe“), naloženega podjetjem v filmski in video industriji ter sektorju radiodifuznega oddajanja. Kinematografski operaterji, ponudniki videoposnetkov in videoposnetkov na zahtevo morajo FFA plačati obvezni davek na podlagi njihovega dohodka iz koriščenja filma. Kinematografski operaterji plačujejo davek od prihodkov

⁽¹⁾ UL C 437, 5.12.2014, str. 57,⁽²⁾ Glej opombo 1.

od prodaje vstopnic na projekcijo. Ponudniki videoposnetkov in videoposnetkov na zahtevo plačujejo davek, ki temelji na njihovem čistem letnem prometu, pod pogojem, da ta presega 50 000 EUR ⁽³⁾.

- (8) Sprememba sheme poteka v luči hitrega tehnološkega razvoja, zlasti na področju distribucije filmov. Narašča ogled filmov doma preko spletnega dostopa za razliko od najema fizičnih nosilcev. Kraj sedeža ponudnika zadevnih storitev, v tem primeru omogočanje ogleda filmov v zasebne namene, postaja manj pomemben za uspešen razvoj poslovnega modela. Z izbrane lokacije lahko ponudnik opravlja storitve na drugem območju brez večjih stroškov prevoza ali stroškov fizične navzočnosti. Sedež ali podružnica nista pogoj za zagotavljanje storitev na zahtevo potrošnikom v ciljni državi članici. Ukrep, ki ga Nemčija namerava izpeljati s predlagano spremembo njene zvezne sheme, se nanaša na financiranje filmske distribucije z videoposnetki na zahtevo. Do sedaj so bili do podpore upravičeni le ponudniki storitev videoposnetkov na zahtevo s sedežem ali podružnico v Nemčiji. V prihodnosti bodo ponudniki videoposnetkov na zahtevo brez sedeža ali agencije v Nemčiji upravičeni do enake podpore za njihovo spletno ponudbo v nemškem jeziku, ki je namenjena strankam v Nemčiji.
- (9) Poleg tega se oddelek 66a(2) FFG spremeni v delu, ki se nanaša na sistem financiranja sheme tako, da se upošteva to spremembo in da se zagotovi obdavčitev distributerjev videoposnetkov na zahtevo, ki se nahajajo zunaj Nemčije, v zameno za njihovo upravičenost do pomoči. Davek se zaračuna na promet, realiziran s produkti, ki bi prejeli pomoč, torej s spletnimi ponudbami v nemškem jeziku za stranke v Nemčiji, in sicer do take mere, da obseg tega prometa ni predmet primerljivega davka za kinematografsko podporo v kraju, kjer ima ponudnik sedež.
- (10) Nemčija utemeljuje vključitev distributerjev videoposnetkov na zahtevo, ki se nahajajo zunaj Nemčije, prvič, z na splošno močno naraščajočim deležem videoposnetkov na zahtevo v distribuciji in porabi filmov, in drugič s tem, da v zadnjem času veliki distributerji videoposnetkov na zahtevo, ki so dejavni na mednarodni ravni, izberejo en sedež znotraj Unije, od koder oskrbujejo več ali vse države članice. Cilj širitve je, da ostane v skladu z obstoječim sistemom in filozofijo FFG, to je da poraba filmov v Nemčiji, na kakršnem koli nosilcu, zagotavlja prihodek v vladni sklad, ki podpira različne kulturne cilje, vključno s filmsko produkcijo in distribucijo.
- (11) Kar zadeva uporabo sredstev, ustvarjenih z davkom na domače in tuje ponudnike videoposnetkov, bo 30 % namenjenih podpori filmski distribuciji z videoposnetki ali videoposnetki na zahtevo, ostalo pa bo, skupaj s prispevki iz kinematografov in radiotelevizijskih postaj, namenjeno podpori filmske produkcije ali distribucije prek drugih kanalov. Teh 30 % bo edini vir financiranja pomoči za distribucijo videoposnetkov.
- (12) Priglašen ukrep naj bi veljal od trenutka odobritve s strani Komisije do 31. decembra 2016. Ocenjen letni znesek razpoložljivih sredstev iz prihodkov od davka na ponudbo videoposnetkov je 13 milijonov EUR.

2.2 Obstoj pomoči

- (13) Kot je bilo sklenjeno v sklepu o sprožitvi postopka, opisani ukrep predstavlja državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe. Na podlagi tega člena je pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdržljiva z notranjim trgov, če prizadene trgovino med državami članicami. Opisani ukrep izpolnjuje kumulativne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da se ta lahko šteje za pomoč. Podpora filmski distribuciji se dodeli iz državnih sredstev, daje selektivno gospodarsko prednost podjetjem in lahko izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco in trgovino na notranjem trgu.

⁽³⁾ Davek za video industrijo znaša 1,8 % za promet do 30 milijonov EUR; 2,0 % za promet med 30 milijoni EUR in 60 milijoni EUR; 2,3 % za promet nad 60 milijonov EUR.

- (14) Vežano na državna sredstva, je podpora, predvidena s strani FFG, odobrena iz skladov, financiranih s prihodki iz različnih parafiskalnih dajatev, kot jih določa ta akt. FFA je institucija, ustanovljena v skladu z javnim pravom, ki prerazporeja prihodke od teh davkov za produkcijo in distribucijo filmov. Pri teh ukrepih so bila torej uporabljena državna sredstva in jih je mogoče pripisati državi.
- (15) Upravičenci sheme – filmski producenti, scenaristi, filmski distributerji, kinematografski operaterji – opravljajo gospodarsko dejavnost in se jih zato obravnava kot podjetja. Državna podpora pomeni prednost, ki je ti v normalnih tržnih pogojih ne bi prejeli. Shema je tudi selektivna, saj so njeni edini upravičenci podjetja, ki se ukvarjajo s produkcijo, distribucijo in predvajanjem filmov.
- (16) Trg filmske produkcije in distribucije je mednarodni trg. Upravičenci tekmujejo na mednarodni ravni s proizvajalci in distributerji v drugih državah članicah. Zato ukrep, katerega namen je podpreti produkcijo, distribucijo in promocijo filmov, vpliva na konkurenco in trgovino med državami članicami in pomeni državno pomoč v skladu s členom 107(1) Pogodbe.

2.3 Razlogi za začetek postopka

2.3.1 Združljivost spremenjene pomoči za distribucijo videoposnetkov na zahtevo s členom 107(3)(d) Pogodbe

- (17) Predviden ukrep – financiranje in davek na storitve ponudnikov videoposnetkov na zahtevo brez sedeža ali agencije v Nemčiji – predstavlja spremembo sheme, ki jo je Komisija odobrila do 31. decembra 2016. Merila za oceno državne pomoči se od prejšnje odobritve sheme niso spremenila in predlagana sprememba se nanaša samo na pomoč distribuciji filmov in davek od tujih distributerjev videoposnetkov na zahtevo.
- (18) Komisija je že ugotovila, da je pomoč ponudnikom filmske distribucije videoposnetkov na zahtevo skladna s členom 107(3)(d) Pogodbe ⁽⁴⁾. Razširitev kroga možnih upravičencev na podjetja, ki so ustanovljena drugod, kot taka ne vpliva negativno na oceno združljivosti v skladu s tem členom.

2.3.2 Mogoča kršitev drugih določb prava Unije

- (19) Komisija mora v analizo državne pomoči vključiti skladnost financiranja ukrepa pomoči s pravili prava Unije, razen pravil o konkurenci, če je financiranje sestavni del ukrepa pomoči. To velja, če obstaja neločljiva povezava med davkom in financiranjem pomoči v smislu, da so prihodki od davkov nujno namenjeni financiranju pomoči in imajo neposreden vpliv na višino pomoči ⁽⁵⁾. Če se v takšnem primeru izkaže, da je davek v nasprotju z drugimi določbami Pogodbe, Komisija ne more razglasiti pomoči, katere del je davek, za združljivo z notranjim trgom ⁽⁶⁾.
- (20) Priglašena shema določa, da se 30 % prihodkov od davka na ponudnike videoposnetkov porabi za financiranje podpore filmske distribucije z videoposnetki. Poleg tega ni drugega vira financiranja za to vrsto pomoči. To vzpostavlja povezavo med financiranjem distribucije videoposnetkov in prihodki od davka na to dejavnost, s katero so prihodki od davkov edini vir financiranja te dejavnosti in neposredno vplivajo na znesek, ki je na voljo za pomoč. Zato je davek neločljiv in je treba preveriti, da je v skladu tudi z drugimi pravili prava Unije in ne le s pravilom o konkurenci.
- (21) Skladno s tem je treba oceniti, ali je razširitev davka na ponudnike videoposnetkov na zahtevo, ki se nahajajo izven Nemčije, združljiva s členom 110 Pogodbe, na podlagi katere nobena država članica ne sme naložiti davka na produkte drugih držav članic, če ga ne nalaga na podobne domače produkte. Poleg tega je treba oceniti, če bi

⁽⁴⁾ Odločba Komisije z dne 3. decembra 2013 v zadevi državne pomoči SA.36753 – Nemčija, Filmförderungsgesetz, ob sklicevanju na točke 80 – 95 Odločbe Komisije z dne 10. decembra 2008 v zadevi N 477/2008 – Nemčija, Nemška shema pomoči za filmsko industrijo.

⁽⁵⁾ Sodba Regie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, odstavek 99; sodba z dne 11. julija 2014, DTS Distribuidora de Televisión Digital proti Komisiji, T-533/10, ZOdl., v pritožbenem postopku, EU:T:2014:629, odstavek 51, in sodba Telefónica de España et Telefónica Móviles España proti Komisiji, T-151/11, ZOdl., v pritožbenem postopku, EU:T:2014:631, odstavek 101.

⁽⁶⁾ Sodbi DTS Distribuidora de Televisión Digital proti Komisiji, opomba 5 zgoraj, EU:T:2014:629, odstavek 50, in Telefónica de España et Telefónica Móviles España proti Komisiji, opomba 5 zgoraj, EU:T:2014:631, odstavek 100.

davek lahko kršil pravila o pristojnosti v zvezi s ponudniki videoposnetkov na zahtevo s sedežem v drugih državah članicah, kot je določeno z Direktivo 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾.

2.3.2.1 Člen 110 Pogodbe

- (22) Davek bi bil nezdržljiv s členom 110 in zato prepovedan v delu, v katerem je diskriminatoren do uvoženih proizvodov, to je v obsegu, ki izravna večino bremena, ki ga nosi obdavčen domači proizvod v primerjavi z uvoženim ⁽⁸⁾.
- (23) V skladu s tem so lahko parafiskalne dajatve, kot tiste, določene v opisani shemi, v nasprotju s členom 110 Pogodbe, če je shema namenjena le nacionalnim ponudnikom storitev ali če so do nje upravičeni v večji meri kot konkurenti iz drugih držav članic. V tem primeru uvožene storitve, da bi bile skladne s Pogodbo, ne smejo biti obdavčene. Če so uvožene storitve ponudnikov v drugih državah članicah, ki so predmet davka, upravičene do sheme na enak način kot domači ponudniki storitev, to ni v nasprotju s členom 110 Pogodbe.
- (24) Četudi, kot v tem primeru, shema v svojih pravilih predvideva, da so lahko tuji ponudniki upravičeni tudi do pomoči in niso diskriminirani, to samo po sebi ne zadostuje. Prav tako se izključuje možnost, da bi pogoji v praksi dajali domačim izvajalcem strukturno prednost.
- (25) Komisija je pozvala Nemčijo in zainteresirane strani, da podajo pripombe in predložijo ustrezna dejstva o skladnosti sheme s členom 110 Pogodbe.

2.3.2.2 Direktiva 2010/13/EU

- (26) Priglašeni ukrep uvaja davek za ponudnike videoposnetkov na zahtevo s sedežem v drugih državah članicah na promet, ki ga ustvarijo s storitvami videoposnetkov na zahtevo na nemškem trgu. S tem se zastavlja vprašanje, ali Direktiva 2010/13/EU velja za davek.
- (27) Skladno s členom 13 Direktive 2010/13/EU morajo države članice zagotoviti, da avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, ki jih ponujajo ponudniki medijskih storitev pod njihovo pristojnostjo, na ustrezen način in kjer je to izvedljivo, spodbujajo produkcijo in dostop do evropskih del. Člen 13 omenja kot primer takšne promocije finančne prispevke za produkcijo in pridobitev pravic do evropskih del ter delež evropskih del v katalogih ponudnikov storitev na zahtevo in njihovega pomena v tovrstnih katalogih. Skladno z uvodno izjavo 19, Direktiva 2010/13/EU ne vpliva na odgovornost držav članic in njihovih pristojnih organov „vključno s sistemi podeljevanja dovoljenj, upravnih pooblastil in obdavčenja – financiranje in programsko zasnov“.
- (28) Treba je opozoriti, da so bile v času začetka veljave Direktive 2010/13/EU storitve na zahtevo, kjer ponudnik storitev ni imel sedeža v državi članici, pojav manjšega pomena. Vendar pa se je do danes njihov tržni delež znatno povečal. Leta 2014 je bil trg videoposnetkov na zahtevo v EU vreden 2,501 milijarde EUR, kar predstavlja povečanje za 272 % od leta 2010. V Nemčiji je bil trg videoposnetkov na zahtevo leta 2014 vreden 315,2 milijona EUR, kar predstavlja povečanje za 172 % od leta 2010 ⁽⁹⁾.
- (29) Če bi se FFG obravnavalo kot ukrep za izvajanje člena 13 Direktive 2010/13/EU, bi moralo biti izvajanje pristojnosti Nemčije nad ponudniki videoposnetkov na zahtevo s sedežem v drugih državah članicah ocenjeno na podlagi pravil o pristojnosti, navedenih v tej direktivi. Na podlagi členov 2(1), (2)(a) in (3) Direktive 2010/13/EU ima vsaka država članica pristojnost za urejanje avdiovizualnih medijskih storitev, ki jih opravljajo ponudniki medijskih storitev s sedežem v tej državi članici, skladno s posebnimi pravili, ki so v njih določeni. Nadalje v skladu s členom 3(1) Direktive 2010/13/EU „države članice zagotovijo svobodo sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic in ne omejujejo njihovega prenašanja na svojem ozemlju zaradi razlogov, ki sodijo na področja, ki jih usklajuje ta direktiva“.

⁽⁷⁾ Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) (UL L 95, 15.4.2010, str. 1).

⁽⁸⁾ Odločba Komisije 2000/116/ES v zadevi C-34/97, Nizozemska – Parafiskalne dajatve za promocijo okrasnih rastlin, UL L 34, 9.2.2000, str. 20, odstavek 63.

⁽⁹⁾ Evropski avdiovizualni observatorij – Trendi prihodkov videoposnetkov na zahtevo, str. 3–4, <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>.

- (30) Kjer se uporablja Direktiva 2010/13/EU mora država članica, v kateri ima ponudnik medijskih storitev sedež, zagotoviti skladnost s pravili, ki veljajo za avdiovizualne medijske storitve v njeni pristojnosti. V členu 3(4)(a) Direktive 2010/13/EU so za avdiovizualne medijske storitve na zahtevo navedeni možni razlogi za odstopanje od tega načela.
- (31) Komisija je zato v sklepu o sprožitvi postopka izrazila pomisleke glede združljivosti priglašene spremembe obstoječega veljavnega ukrepa državne pomoči FFG z notranjim trgov. Ti dvomi se nanašajo zlasti na združljivost Direktive 2010/13/EU s pomočjo filmski distribuciji, ki se financira iz sklada in ki vključuje dajatve za ponudnike videoposnetkov na zahtevo s sedežem zunaj Nemčije.

3. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

- (32) Pripombe so bile prejete od desetih zainteresiranih strani. Izrekli sta jih nemški javni radioteleviziji ARD in ZDF, združenje nemških komercialnih izdajateljev televizijskih programov (VPRT), Evropsko združenje digitalnih medijev (EDIMA), Verband Deutscher Kabelnetzbetreiber (ANGA), javni filmski sklad Mitteldeutsche Medienförderung (MDM), Spitzenorganisation der Deutschen Filmwirtschaft (SPIO), zastopani člani na področju filmske produkcije, tehnike in distribucije, kinematografski operaterji (AG Kino in HDF Kino) in združenje nemških filmskih producentov (Produzentenallianz). Ena zainteresirana stranka je prosila, da njena identiteta ostane zaupna.

3.1 O morebitni kršitvi člena 110 Pogodbe

- (33) Zainteresirana stranka, katere identiteta je zaupna („Družba X“), je zaskrbljena, da je člen 110 Pogodbe kršen. Četudi shema v svojih pravilih predvideva, da so tuji ponudniki upravičeni do pomoči in niso diskriminirani, v praksi pogojj dajejo strukturno prednost domačim operaterjem.
- (34) Do diskriminacije bi vsaj trenutno lahko prišlo, ker so člani odbora, ki odločajo o nepovratnih sredstvih, vsi Nemci. Dodelitev nepovratnih sredstev bi bila diskrecijska in bi sredstva bila posledično najverjetneje dodeljena nemškemu podjetjem. Poleg tega Družba X trdi, da bi tuji ponudniki ponudili višji delež tuje vsebine, četudi je ta namenjena nemškemu občinstvu. Zato bi imeli manj filmov, ki izpolnjujejo pogoje za prejem pomoči, saj ponujajo manj nemških filmov. Poleg tega bi se ponudniki tujih videoposnetkov na zahtevo soočali z jezikovno oviro, saj so zadevna pravila na voljo samo v nemščini, prav tako pa je treba v nemščini predložiti tudi vloge.
- (35) Družba X se pritožuje nad nizkim zneskom pomoči na film za pomoč pri distribuciji ter nad na splošno nizkim deležem tovrstne pomoči za distribucijo videoposnetkov na zahtevo v primerjavi s prodajo videoposnetkov na DVD-ju ali BluRay-ju. Prav tako kritizira dejstvo, da se davek obračunava na promet od vseh filmov, nemških ali evropskih, ne glede na to, ali so primerni za financiranje distribucije ali ne. Poleg tega bo domače ponudnike videoposnetkov na zahtevo davek manj prizadel, ker so nekateri od njih vertikalno integrirani ponudniki videoposnetkov na zahtevo ali televizijski in kabelski operaterji, ki so upravičeni tudi do pomoči za produkcijo iz zveznega filmskega sklada, ki se polni s prispevki ponudnikov videoposnetkov na zahtevo.
- (36) ANGA, ki zastopa tudi ponudnike videoposnetkov na zahtevo v Nemčiji, po drugi strani ugotavlja, da so diskriminirani domači ponudniki, saj je njihova domača ponudba predmet obdavčitve, medtem ko tuji ponudniki konkurirajo s ponudbo, ki je prilagojena istemu trgu, njihov promet pa ni obdavčen samo zato, ker so se odločili sedež prijavit v tujini. SPIO, VPRT, združenje nemških filmskih producentov (Produzentenallianz) in MDM tudi namigujejo, da bi davek končal diskriminacijo domačih ponudnikov. Po mnenju organizacije SPIO glavino prometa od videoposnetkov na zahtevo v Nemčiji naredi 13 podjetij, od tega 6 s sedežem v tujini. Te številke še ne vključujejo nedavnega vstopa na trg vodilnega ponudnika videoposnetkov na zahtevo iz Združenih držav Amerike s sedežem na Nizozemskem. SPIO meni, da bolj ali manj naključna lokacija ponudnika ne bi smela biti

odločilni element za obdavčitev. V digitalni dobi ponudnik na notranjem trgu ne potrebuje več kot en sedež. Za obdavčitev bi moralo biti pomembneje, če je ponudnik za nemški trg pridobil filmske licence, ki mu na tem trgu dovoljujejo poslovanje s končnimi potrošniki. SPIO tudi opozarja na zbrane podatke, iz katerih je razvidno, da imajo tuji ponudniki videoposnetkov na zahtevo v svoji ponudbi podoben poudarek na nemški produkciji, kot ga imajo domači ponudniki.

3.2 O združljivosti z Direktivo 2010/13/EU

- (37) V zvezi z Direktivo 2010/13/EU sta Družba X in EDiMA mnenja, da bi priglašeni ukrep predstavljal ukrep za spodbujanje dostopa do evropskih del v skladu s členom 13(1) te direktive in bi bil v nasprotju z načelom države izvora.
- (38) Druge zainteresirane stranke so podprle nemški predlog in so bile mnenja, da davek ne bi pomenil kršitve člena 13(1) v povezavi s členoma 2 in 3 Direktive 2010/13/EU.

4. PRIPOMBE NEMČIJE

- (39) Nemčija navaja, da bi bilo na splošno v interesu vseh držav članic, da se prepreči izkrivljanje konkurence pri odločanju glede lokacije, saj v filmskem sektorju podjetja izbirajo lokacijo sedeža v glavnem zaradi davčnih razlogov. Izključitev ponudnikov videoposnetkov na zahtevo s sedežem zunaj Nemčije, katerih cilj so nemške stranke, bi imela negativen učinek na financiranje evropskih del.

4.1 O morebitni kršitvi člena 110 Pogodbe

- (40) Nemčija potrjuje svoje prepričanje, da predlagani davek na tuje ponudnike videoposnetkov na zahtevo, tudi v praksi, ne daje prednosti domačim operaterjem pred tujimi. Namigovanje Družbe X, da bodo sredstva namenjena nemškemu podjetjem, ker odbor za dodeljevanje sredstev sestavljajo Nemci, po mnenju Nemčije ne vzdrži. Merilo za financiranje ni sedež prosilca, temveč kulturna in ustvarjalna kakovost avdiovizualnih del, ki so upravičena do podpore za distribucijo. Nemčija izrecno priznava in pozdravlja dejstvo, da tuji ponudniki videoposnetkov na zahtevo ponujajo veliko število nemških filmov, ki so upravičeni do podpore.
- (41) Tudi argument, da bi tuji ponudniki ponujali višji delež tuje vsebine in posledično imeli manj filmov, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev pomoči, čeprav se davek obračuna na promet z vsemi filmi, ne drži. Prvič, to ne predstavlja diskriminacije med domačimi in tujimi ponudniki. Prav tako bi se s to situacijo soočili tudi domači ponudniki s ponudbo filmov, ki niso predmet pomoči. Drugič, to ne bi pomenilo posredne diskriminacije, ker tuji ponudniki dejansko ne ponujajo manj filmov, ki so upravičeni do pomoči, v primerjavi z domačimi tekmeci, ampak še več, kot to dokazujejo podatki Evropskega avdiovizualnega observatorija, navedeni v sporočilu Komisije o evropskem filmu v digitalni dobi ⁽¹⁰⁾.
- (42) Nemčija zavrača tudi trditev, da bi se tuji ponudniki videoposnetkov na zahtevo soočili z jezikovno oviro. Davek se nanaša le na tiste ponudnike, ki aktivno tržijo svojo ponudbo v nemščini na nemški trg; ponudniki morajo biti v vsakem primeru seznanjeni z ustrežno zakonodajo. Poleg tega, če je potrebno, sklad kandidatom svetuje tudi v angleškem jeziku.
- (43) Glede domnevnega nizkega zneska pomoči na film za pomoč pri distribuciji ter nad na splošno nizkim deležem tovrstne pomoči za distribucijo videoposnetkov na zahtevo, Nemčija meni, da se pogoji za pomoči pri distribuciji ne razlikujejo glede na različne oblike tehnične podpore. V nobenem primeru ne bi bilo na primer mogoče, da bi pomoč veljala za stroške oblikovanja splošne tehnične infrastrukture za tiskanje ali za nalaganje filmov na različne distribucijske nosilce. Pomoč se dodeli enemu delu, ki je do pomoči upravičeno.
- (44) Nazadnje, v zvezi s trditvijo, da bo davek manj prizadel domače ponudnike videoposnetkov na zahtevo, ker naj bi bili nekateri od njih vertikalno integrirani ponudniki videoposnetkov na zahtevo ali televizijski in kabelski operaterji, Nemčija poudarja, prvič, da so integrirani samo nekateri ponudniki. Drugič, ta argument ne upošteva dejstva, da v filmski sklad prispevajo tudi podružnice družb za oddajanje televizijskih programov.

⁽¹⁰⁾ (COM(2014) 272 final, strani 4–5) „Glede prisotnosti evropskih filmov je iz razpoložljivih podatkov razvidno, da globalni akter (prisoten v 26 državah EU) predlaga, da se v glavnih domačih trgovinah ponudi več filmskih uspešnic iz EU in dobitnikov evropskih filmskih nagrad, kot jih ponujajo nacionalni ponudniki videoposnetkov na zahtevo“.

4.2 O združljivosti z Direktivo 2010/13/EU

- (45) Nemčija je določila, da načrtovani davek ne bo spadal na področje Direktive 2010/13/EU. Zato ne pomeni kršitve člena 13(1) v povezavi s členoma 2 in 3 navedene direktive. Davek se ne more šteti kot regulativni ukrep z učinkom na medijske storitve, njihove programske vsebine in širitev. Financiranje filmov ni usklajeno na ravni Unije. Za obdavčitev v kraju potrošnje ali namembnemu kraju medijske storitve velja enaka logika kot se uporablja za obračun DDV-ja za storitve v Uniji od 1. januarja 2015.
- (46) Glede na hitro rastoči tržni delež tujih ponudnikov videoposnetkov na zahtevo, bi bili nemški ponudniki v konkurenčno slabšem položaju, če bi bili še naprej obdavčeni, medtem ko tuji konkurenti na domačem trgu ne bi bili obdavčeni z istim davkom. iTunes na primer, ki nima sedeža v Nemčiji, bi bil lahko že danes vodilni ponudnik videoposnetkov na zahtevo za nemške filme.

5. OCENA UKREPA

5.1 Obstoj pomoči

- (47) Kot je razloženo v uvodnih izjavah 13 in 16 tega sklepa, opisan ukrep predstavlja državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe. Podpora filmski distribuciji se dodeli iz državnih sredstev, daje selektivno gospodarsko prednost podjetjem in lahko izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco in trgovino na notranjem trgu.

5.2 Združljivost spremenjene pomoči za distribucijo videoposnetkov na zahtevo s členom 107(3)(d) Pogodbe

- (48) Predviden ukrep – financiranje in davek od storitev ponudnikov videoposnetkov na zahtevo brez sedeža ali agencije v Nemčiji – predstavlja spremembo sheme, ki jo je Komisija odobrila do 31. decembra 2016. Merila za oceno državne pomoči niso spremenila glede na prejšnjo odobritev.
- (49) Komisija je že ugotovila, da je pomoč ponudnikom filmske distribucije videoposnetkov na zahtevo skladna s členom 107(3)(d) Pogodbe ⁽¹⁾. Zato je bilo sklenjeno že v odločitvi o sprožitvi postopka, da razširitev razpona možnih upravičencev na podjetja, ki so ustanovljena drugod, kot taka ne vpliva negativno na oceno združljivosti v skladu s tem členom.

5.3 Mogoča kršitev drugih določb prava Unije

5.3.1 Skladnost s členom 110 Pogodbe

- (50) Novi davek ne krši člena 110 Pogodbe. Tuji ponudniki videoposnetkov na zahtevo so enako upravičeni do financiranja. Kot je Nemčija pojasnila, shema tujim ponudnikom videoposnetkov na zahtevo na učinkovit način omogoča, da za pomoč za distribucijo zaprosijo na enak način kot njihovi nemški konkurenti.
- (51) Tuja podjetja se lahko z možnostjo financiranja seznanijo na enak način kot podjetja s sedežem v Nemčiji. Seznanjena so v vsakem primeru, saj morajo prispevati v sklad, ki zagotavlja pomoč za distribucijo filma. Poleg tega je pomoč dodeljena samo na podlagi vloge, njihove vloge pa so obravnavane popolnoma enako kot vloge nemških podjetij. Izborna komisija se zavezuje, da bo vloge ocenila izključno na podlagi kulturne kakovosti filmov za katere se zaprosi pomoč. Zato sedež distributerja ne sodi med merila, ki jih izborna komisija uporablja pri odločanju.
- (52) Tuji ponudniki filmov v nemščini lahko enako posredno koristijo podporo filmske produkcije v Nemčiji kot njihovi nemški konkurenti. Ta podpora zagotavlja stalen dotok filmov s podporo Nemčije, katere lahko tuji ponudniki vključujejo v svojo ponudbo. To dokazuje dejstvo, da njihovi katalogi vsebujejo delež nemških filmov, ki je primerljiv z deležem v katalogih domačih ponudnikov.

⁽¹⁾ Glej opombo 4.

- (53) Družba X je predložila utemeljitev, da bi davek manj prizadel domače ponudnike videoposnetkov na zahtevo, ker so nekateri od njih vertikalno integrirani ponudniki videoposnetkov na zahtevo ali televizijski in kabelski operaterji, ki lahko tudi koristijo pomoč. Ta argument ne upošteva dejstva, da razlikovanje med integriranimi in neintegriranimi podjetji nima nič skupnega s sedežem podjetja. Prav tako bi bil drugačen učinek na nemške televizije in ponudnike videoposnetkov na zahtevo. Poleg tega ne upošteva dejstva, da ponudniki videoposnetkov na zahtevo producirajo tudi filme, ki so upravičeni do pomoči.

5.3.2 Zdržljivost z Direktivo 2010/13/EU

- (54) Zastavlja se vprašanje, ali zadevni davek, ki se obračuna na storitve za nemško občinstvo, spada na področje uporabe Direktive 2010/13/EU. Zadevni davek prispeva v javni sklad FFA, ki je namenjen spodbujanju različnih kulturnih ciljev v avdiovizualnem sektorju. 30 % prihodkov od davka bo namenjenih podpori filmski distribuciji z videoposnetki ali videoposnetki na zahtevo. Preostanek bo skupaj s prispevki iz kinematografov in televizijskih postaj bolj na splošno prispeval k podpori filmske produkcije ali distribucije prek drugih kanalov.
- (55) Člen 13(1) Direktive 2010/13/EU zajema ukrepe, ki so povezani s spodbujanjem evropskih del s strani avdiovizualnih medijskih storitev in določa, da država članica, ki ima pristojnost nad ponudnikom tovrstnih storitev, spodbujanje zagotavlja. To je mogoče doseči na primer s finančnim prispevkom, ki bi ga tovrstne storitve namenile produkciji evropskih del.
- (56) Dejstvo, da obravnavani davek prispeva k financiranju javnega organa, čigar obveznost je, med drugim, da podpira produkcijo in distribucijo evropskih del, sproža dvome glede tega, če lahko sodi v okvir člena 13(1) Direktive 2010/13/EU. Člen 13(1) Direktive 2010/13/EU ne opredeljuje, ali mora spodbujanje evropskih del potekati brez posredovanja strank, razen samega ponudnika storitev na zahtevo.
- (57) Poleg tega bi lahko uporaba obravnavanega davka za storitve, ki so usmerjene iz ene države članice na trg druge države članice, postavila pod vprašaj načelo, da ima država članica, v kateri ima ponudnik medijskih storitev sedež, pristojnost nad ponudnikom, kot je določeno v členu 2(2)a Direktive 2010/13/EU.
- (58) Predlagana je bila sprememba Direktive 2010/13/EU, da bi se zagotovilo, da direktiva ustrezno zagotavlja razvoj trga na področju avdiovizualnih medijskih storitev, tako linearnih kot nelinearnih. Predlog za takšno spremembo je Komisija sprejela 25. maja 2016 ⁽¹²⁾. Pojasnjuje, da imajo države članice pravico od ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo v njihovi pristojnosti zahtevati, da finančno prispevajo k produkciji evropskih del. Predlagana sprememba člena 13 zlasti pojasnjuje, da imajo države članice pravico od ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo, usmerjenih v občinstvo na njihovih ozemljih, vendar s sedežem v drugih državah članicah, zahtevati tovrstne finančne prispevke. V tem primeru predlagana sprememba predvideva, da morajo finančni prispevki temeljiti samo na prihodkih, zasluženih v ciljni državi članici. Če država članica, v kateri ima ponudnik sedež, naloži finančni prispevek, mora upoštevati kakršen koli finančni prispevek, naložen s strani ciljne države članice.
- (59) Komisija meni, da je bilo v predlaganem besedilu člena 13 Direktive 2010/13/EU pojasnjeno kaj bi že bilo možno v skladu s trenutno veljavno direktivo. Člena, tudi kadar se uporablja za namene tega sklepa, ne gre razumeti kot pripisovanja izključne pristojnosti državi članici, v kateri ima ponudnik sedež, za obdavčitev ponudnikov medijskih storitev na zahtevo, ki bi prispevali k produkciji in pridobitvi pravic do evropskih del ali deležu in/ali pomenu evropskih del v katalogu programov, ki ga ponuja avdiovizualna medijska storitev na zahtevo. Njegovo besedilo ni kategorično in brezpogojno. Poleg tega je obdavčitev ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo le primer ukrepa, ki ga lahko sprejmejo pristojne države članice.
- (60) Razlaga, po kateri načelo države izvora, kot je določeno v členu 2(1) Direktive 2010/13/EU velja za davek, kot v tem primeru, privede do situacije, v kateri za ponudnike, ki delujejo na istem trgu, ne veljajo enake obveznosti.

⁽¹²⁾ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev glede na spreminjajoče se tržne razmere, COM/2016/0287 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DE/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016PC0287&from=EN>.

Razlaga, na podlagi katere bi država članica ponudnike videoposnetkov na zahtevo, namenjenih njenemu občinstvu, vendar s sedežem v drugi državi članici, oprostila prispevka za spodbujanje evropskih del, bi diskriminirala ponudnike s sedežem v prvi državi članici, ki so obdavčeni medtem ko konkurirajo na istem trgu.

- (61) Poleg tega na dan začetka veljavnosti Direktive 2010/13/EU, kot je opisano v uvodni izjavi 28, še ni bilo jasno za koliko bi se povečal obseg tržnega deleža čezmejnega opravljanja storitev videoposnetkov na zahtevo in posledično tudi njegov pomen za prispevek v filmski sklad. Komisija zlasti ugotavlja, da ukrep iz uradnega obvestila Nemčije izrecno omejuje prihodke, ki so predmet davka, na prihodke, pridobljene v ciljni državi članici, in v kolikor še niso predmet prispevka v državi članici, kjer imajo sedež.
- (62) Kot posledica tega veljavnost obdavčitve nekaterih ponudnikov videoposnetkov na zahtevo, ki zagotavljajo svoje storitve iz lokacije zunaj Nemčije, ne postavlja pod vprašaj Direktive 2010/13/EU.

6. SKLEPNA UGOTOVITEV

- (63) Komisija zato ugotavlja, da je sprememba sheme pomoči FFG, ki jo namerava Nemčija izvajati za financiranje distribucije filma s strani ponudnikov videoposnetkov na zahtevo, v skladu s členoma 107(3)(d) in 110 Pogodbe in da se prav tako ne krši Direktive 2010/13/EU –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Ukrep, ki ga Nemčija namerava izvajati s Filmförderungsgesetz in der Fassung des Siebten Änderungsgesetzes je združljiv z notranjim trgom v smislu člena 107(3)(d) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

V skladu s tem se izvajanje ukrepa odobri.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju, 1. septembra 2016

Za Komisijo
Margrethe VESTAGER
Članica Komisije
